

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

1/4/2015

X./1

ELMÚLT EGY ÉV ...

Elmúlt egy év aminek mérlegét lelkileg és anyagilag is jó átgondolni a polgári év végén.

Nézzük először a lelki számvetést. Ha valaki ránk néz nem egy kihalás előtti közösség képét látja, hanem „ez egy élő közösség” – mondta a nálunk járt lelkigyakorlatot tartó atya.

A templomba járók száma évközi időben 400-450 főre tehető, nagyobb ünnepeken 500-550 között. Örvendetes a hogy közösségünkben a fiatal, gyermekes házas családok száma jelentős. Ezt a vasárnapi 9-es miséken tapasztalhatjuk. Rájuk úgy tekintünk, hogy ők adják ez egyházközségünk gerincét, és jövőjét; jelentős részüket az Olajfa közösség fogja össze. Fiataljaink is többféle formában vannak jelen köztünk (zsoltározók, gitárosok ministránsok, énekkarosok, ifi hittanosok). Ugyanakkor az idősebb korosztály is aktív a közösségi életben, ők a nagy énekkarban és imaközösségekben tevékenykednek. Felmenő rendszerben folyik az iskolai hitoktatás bevezetése, a templomi hitoktatás pedig évek óta folyamatos.

A másik vetülete az életünknek a gazdasági oldal. Mindenkinek tudnia kell, hogy a közösségünket nem támogatja rendszeresen sem állami, sem egyházi szervezet, vagyis magunkat kell eltartanunk. Három bevételi forrásunk van: perselypénz, egyházi hozzájárulás és a katolikus temető. A bevételek felét a perselypénz teszi ki, a másik felét pedig az utóbbi kettő. Közösségünkben 200-250 fő fizetnek rendszeresen egyházadót. Jelenlegi bevételeink a mindennapi életünk működtetéséhez elegendőek. Jelentősebb beruházást ebből tervezni nem lehet.

Részletes a adatokat az évvégi hálaadó szentmisén hallhattuk.

Köszönjük mindenkinek a közreműködést az közösségünk életéhez.

Burger Ferenc plébános

Vajon befo-
gadtuk-e Őt?

Vajon aka-
runk-e látni az
Ő világosságá-
ban?

Plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecel.vaciegyszegye.hu/>

Címünk:

plebania.hirlevel@gmail.com

Szerkesztők!

TEMPLOMI ETIKETT

(részlet)

Aki elkésik a miséről, az nem is tud rá igazán felkészülni. Vasárnap ez bűn is, ha pedig valaki sokat késik, misemulasztásnak számít. Ezért inkább pár perccel előbb érkezzünk, mint később. A misére imakönyvünkből vagy saját szavainkkal készülhetünk. Ajánlatos kérni a Szentlelket, hogy űzzön ki elménkből minden, a külvilággal kapcsolatos gondolatot, legyen az egyébként hasznos, hogy egészen a szentmiseáldozatra tudjunk koncentrálni.

Ha lehet, még a mise előtt végezzük el szentgyónásunkat, hogy a misén teljes figyelmünkkel részt vehessünk. Ha ez nem is sikerül, az elégtétel elvégzésével mindenképpen várjuk meg a mise végét. Ha a gyóntatószékben ég a villany, ne álljunk az ajtó mellé, akármilyen tömeg is van a templomban, még akkor se, ha épp nincs a gyóntatószékben senki. Ha túl közel állunk a gyóntatószékhez, senkinek se lesz kedve gyónni, hiszen kihallatszódhat, ami odabent elhangzik. Minden tapintat ellenére így is előfordul, hogy valaki túl hangosan gyónik. Ne felejtjük el, hogy ha meghallunk valamit a gyónásából, a gyónási titok minket is köt, ugyanúgy, mint a papot.

Mise alatt ne végezzünk magánimádságot (pl. rózsafüzér), se a pappal ne mondjuk együtt az ő szövegét. Vannak imádságok, amelyeket mindenki együtt mond, vannak pedig, amelyeket csak a hívek, és van sok olyan szöveg, amelyeket a papnak egyedül kell mondania. Szentmise alatt padszomszédunkkal ne társalogjunk, ne igazítsuk toalettünket. Ha énekelünk, ne legyünk harsányak, feltűnően hangosak. Imánk megkét-szereződik szép énekléssel.

Áldozni az a katolikus hívő mehet, aki nincs súlyos bűn állapotában, és felkészült. Aki nem jár rendszeresen templomba, vagy más súlyos bűne van, először rendezze kapcsolatát az Istennel a gyóntatószékben, ne menjen áldozni. A legtöbb, vallását nem gyakorló emberen látszik is, hogy nem áldozhat. Ne csodálkozzon, ha a pap kérdést tesz fel neki az áldozás előtt, vagy meg sem áldoztatja.

Induljunk el időben, amikor a ministráns áldozásra csönget, ne akkor, amikor a pap már az oltár előtt áll kezében az Oltáriszentséggel. Kettes oszlopba álljunk be. Abba az oszlopba álljunk be, amelyik oldalról jöttünk. Ha ez nem is sikerül, akkor se akarjunk azonnal visszamenni a kívánt oldalra a másik áldozó előtt. Menjünk el oldalra, és a sor végén menjünk vissza a saját oldalunkra.

Áldozás előtt és után nem kell keresztet vetni, bár nem is tilos. Amikor a pap felmutatja az Oltáriszentséget, és azt mondja, hogy "Krisztus teste", mondjuk hangosan, hogy "ámen"! Ez hitvallás, a pap innen tudja, hogy valóban hisszük, hogy az Krisztus teste, és megáldoztathat minket. Ha nyelvre áldozunk, kissé nyújtuk ki a nyelvünket és várjuk meg, amíg a pap ráhelyezi a szentostyát. Nem kell harapni, ajakkal elkapni, nem kell aggódnunk, hogy a Szentség leesik, eltörik, vagy hogy megérintjük a pap ujját, ha hagyjuk, hogy a pap tegye a nyelvünkre. A papnak megvan a rutinja, hogy hiba nélkül megáldoztasson minket.

Ha kézbe szeretnénk áldozni, emeljük kezünket mellmagasságba, jobb kezünket tegyük alulra, erre keresztbe bal kezünket. A Szentséget jobb kézzel vegyük ki bal kezünkből és így vegyük magunkhoz. (Balkezeseke értelemszerűen pont fordított kézzel csináljanak mindent.) Áldozás után nézzük meg, hogy maradt-e morzsa a kezünkön az Oltáriszentségből, ne szórjuk a földre.

Áldozás után ne hajtsunk térdet az oltár felé, ha magunkhoz vettük az Úr Jézust, ott van a szívünkben, értelmetlen a szentély végében lévő tabernákulum felé térdet hajtani. Lehet, hogy a tabernákulum épp az áldoztatás miatt üres.

Áldozás után ne rohanjunk el rögtön. A misének akkor van vége, amikor a pap az asszisztenciával kivonul a szentélyből. Adjunk hálát az Úr Jézusnak, hogy találkozhattunk vele, halhattuk tanítását, magunkhoz vehettük szent Testét. Esetleg elevenítsük fel a prédikációban hallottakat, hogy legalább egy gondolattal gazdagabban mehessünk haza. Vegyük komolyan a mise utolsó felszólítását: "Ite missa est!" = Küldetések van! (A magyar szöveg nem éppen korrekt szabad fordítás: menjetek békével!) A templomból kifelé menet a padból kijöve térdet hajtunk az Oltáriszentség felé fordulva, majd a szenteltvíz tartónál immár kifelé irányulva keresztet vetünk. Dicséretes módon sokan szoktak megállni mise után a templom előtt, főleg vasárnap. A szentmise az imádság közös alkalma, a mise után pedig beszélgetéssel, kapcsolatépítéssel éljük meg a közösséget!

Forrás: Óbert János, a Herminamezői plébánia egyházközségi elnökének írása az egyházközségi honlapról.

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI		
<i>Január 5-től január 11-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Hétfő	7 ³⁰	† Mária, † Márta és † szeretteik
Kedd	9 ⁰⁰	† Magdolna testi és lelki gyógyulásáért
Urunk Megjelenése	18 ⁰⁰	
Csütörtök	7 ³⁰	Smid István és élő családtagok
Péntek	7 ³⁰	† Tóth Sándor
Szombat	18 ⁰⁰	† Czenki János és családja
Urunk Megkeresztelkedése	9 ⁰⁰	† Járó Lőrinc és felesége Erzsébet és † Bredár Mihály
	18 ⁰⁰	

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- Elsővasárnap fél 5-től szentségimádás lesz a templomban.
- Lapunk a jövőben csak időszakosan fog megjelenni. A templomi hirdetésben szóban is jelezzük a megjelenését.
- Kedd Vízkereszt napja parancsolt ünnep!

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.
 Felelős kiadó: Burger Ferenc • Szerkesztőbizottság: Burger Ferenc, Varga Ili., Dévai Zoltán.
 Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
 Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

www.pecel.vaciegyszemegye.hu